

Du wet hur lätt du dagen gör
Man gifter sig, Gud wet hwat för,
Får horn och dricker, ler och dör,
När Låfarna tåls ordnåra.

5. Som det är lustigt i et log
Som wänstap sammambinder.
För wänstap skull må purpurns dag
Bestråla dessa kinder.
Hoc est min Bror för wänstaps skull
Wil jag i dag med dig bli full,
Trotts all Polis och all Patroull:
En hårpung mer ell minder.

6. Nå må så drickom då min wän
Tills wi oss falla tycka,
I winet ligger wissheten,
Att se war sanna lycka.
Wirt offer wore för dess Gud,
War stamma wore glädjens ljud,
Och winet är wårt första bud,
Må ingen det förtycka.

GS 557

Fyra Nya

W i s o r ,

Tjenliga at Sjungas i muntra
Sällskaper.

Den Första:

Goda Göße! glaset tøm 2c.

Den Andra:

Unga Flicka! i din war 2c.

Den Tredje:

Yngling! Fransa dina hår 2c.

Den Sjerde:

Hwad det är lustigt öfweralt 2c.

Alla Fyra kunna sjungas under sina
bekanta Melodier.

8 A H 2 U N, 1804.

Tryckte hos Pehr Ol. Årmar.

Kostar 1 Skill.

Goda Gøse! glaset tøm:
Gerna ser din flicka
Någon gång dig glad och bly
Ibland männer dricka;
Som med hjertats sympathi,
Eldiga och unga,
Klinga glädjens melodier,
Lifwets sötma sjunga.

2. Gerna wil hon i din hand
Se kristallen glindra,
Se din kind i purpurbrand
Se dit baa tindra,
Se din länsla dit behag
Lifligt sig förfina,
Och i hwarje anlets drag
Sjålen genom skina.

3. Då din älskarinnas namn
Öfwer glaset flyger:
(Ty så lätt i Evas famn
Kärleken sig smuger),
Då til pärlorna af win
Dina tårar blandas;
Står hon med sin ånglamin
Och för dig blott andas.

4. Drikt — och lifwets wäg ej mer
Går igenom heben:
Se i glaset, och du ser
Gorden är et Eden:
Drikt — i glaset sanningen
Plår sig naken måla:
Drikt — i glaset kärleken
Ser sin himmel stråla.

5. Drikt — men sållan och med mått,
Wins, hwad Språk skrifwit;
Win och wänstap smaka godt,
Då de gamla blifwit. —
Tänkt, hwad frögd på gamla bar
Gubbens hjerta känner
Gamalt win har Gubben qwar
Än åt gamla wänner.

Den Andra:

Unga Glicka! i din wår
Bind dig myrtenkransen,
Dania, medan du det får:
Snart är du ur Dansen.

2. Innan morgonen sin ros
Smyga sig behagen:
Då en annan yngre ros
Trånger sig ur bagen.

3.

3. Spegla dig, så länge än
Speglen dig berömmar;
Denna oförställda wån
Nog en dag du glömmar.

4. Medan du ikring dig ser
Ynglingar i löga,
Glicka jung wid dit clover,
Slåmta wid din båga.

5. Snart en Herre återstår
Är den flaf, der smilar,
Barnet gråter, waggan går
Och claderet hwilar.

6. Suckar, eder och beröm,
Verser och Romaner
Frögde än din morgon-dröm,
Främje dina planer!

7. Snart med en förwisnad barm,
Såsom Fru du walar,
Waknar til besvär och harm
Och din Krona saknar.

8. Rosorna i Hymens bädd
Taggar ha som sticka,
Wårre dock, at twår och bädd
Gråna såsom Glicka.

Blomman utaf lefnaden
Lär dig då wårdera.
Dina Hemton är igen
Går du aldrig mera.

Den

Den Tredje:

Ungling kranza dina hår
Pråsa brufwan, rör din lyra,
Njut med glädje, ej med yra,
Dina oskuldsfulla år.
Se på blomman: Daggen sänkes,
Wästan andas och hon ler:
Njut som hon, den dag dig sänkes:
Wet, den upgår aldrig mer.

2. Man! i dina mogna bar
Pråsa brufwan rör din lyra,
Sjung, och frukta ej at yra,
Dric, och njut den dag du har:
Än din lifstråd Parken spinner,
Än dit timglas uprätt står;
Men hwar timma sanden rinner
Gråna dina glesa hår.

3. Gubbe! grafwen står dig när:
Pråsa brufwan, rör din lyra,
Dric, ty du behöfwer yra,
Sjung, at glömma hwad du är.
Njut de flämtande behagen
Äf en dag som sänker sig
Kanske skådar morgondagen
Blotta askan utaf dig.

Den

Den Sjerde:

Hwad det är lustigt öfweralt,
Hwart hålst man ögat wänder,
Den andra werlden öförtalt;
Men jag ej henne känner.
Res hwem som wil med Montgolfier;
At nya werldars Globes se,
Wån wänet där är finare?
Och gif s där bättre wänner?

2. Hwad det är lustigt på wårt Flot;
Du mins när du dig sansar,
Hur blomman växer för din fot
Och flickan dig befransar,
Hur du för ingen stöfwer ser
Spectaclet som Naturen ger,
Då Solen öfwer fältet ler
Och mellan stjernor dansar.

3. Hwad det är lustigt i wår nord
Äf flickans lyssar lifwas;
Och om i denna stela jord
Ej Rankans frukter triswas,
Så ges det watten på hwar Fant,
Hwari man segla kan galant,
Til den wälsignade Levant
Där Bacchi stogar gifwas.

4. Hwad det går lustigt i wårt land,
Men f . . må råsonera,
Öfr du som jag och swär ibland,
Och skratta deråt mera.

Du